

רחל מרחלת על כל העולם

הסיפור של א תראו בטוויזיה בשבוע הבא

(או: איך הפך יגאל מוסינזון את מרילין מונרו לכוכבת גדולה)

למה רצו הדתיים רק חצי

בדרך כלל כשנותנים לדתיים משהו, הם מנסים לקחת משהו וחצי. הפעם קרה להם בדיוק ההפך: נתנו להם משהו, אפילו, משהו ארוך — והם הסכימו לקחת רק חצי.

זה קרה ביום חמישי בשבוע שעבר, בי ישיבה של ועדת השמות של עיריית תל-אביב. הוועדה החליטה לקרוא לדרך חיפה, בקטע מפית ארלונדורב ועד הקנטרי קלאב, על שמו של סרהפנים לשעבר **חיים משה שפירא** ז"ל. והנה, להפתעת הכל, דחו הדתיים את ההצעה, הסכימו לקבל רק את הקטע מארלונדורב ועד גשר הירקון. משם והלאה — לא רצו. למה? לא רצו להגיד.

ויטלח לי אלוהים על מחשבותי המלוכלכות — אבל האם זה לא יכול להיות במקרה בגלל התנועה הסואנת בסחר הברשם המתנהלת 24 שעות ביממה — בדיוק בקטע שאותו דחו הדתיים? תאמינו לי, לא הייתי חושבת על זה בעצמי, אם לא היו מספרים לי שאחד מחברי הוועדה הידתיים, מאילו דחאו את ההצעה, נשמע רטון לחבר שלו: "בשביל הקטע מהגשר עד הקאנטרי קלאב יש לי מועמד אחר, שגם כן יגיע אצלנו יום אחד לצמרת." למי לכל הרוחות הוא היה מסוגל להתחנן כוון?

דה באמת, הרי כמו כל האחרים, גם יגאל לא לקח אותה ברצינות. יחד עם זאת, למרות שהוא חיבב אותה מאוד ונהנה מי חברתה, היא בפירוש לא היתה הטיפוס שלו.

ועל זה, אינני יכולה, אני אישית, אלא להצטער. כי עד כמה שאני מכירה מביין השורות, יכולה היתה ההיסטוריה להתפתח בצורה אחרת, ומרילין היתה יכולה עשויה בשלב מסוים להתקשר לגוע המוסינזונים. וכשאני חושבת על איזה סיפור הלך לי לאיבוד כשהיא עשתה את זה — אני בי-אמת לא יכולה שלא לכעוס על יגאל.

היא אומרת ליגאל בשקט: "מותר לי לרשום לך את שמי המלא?"

כלאחר יד, יעני, מוציא יגאל מכיסו פנקס כתובות, ואומר לה לכתוב שם את השם שלה באות המתאימה. מרילין כותבת, ויגאל, באדישות יעני, בלי להעיק מבט בפנקס, מכניס אותו בחזרה לכיס, ממשיך לשוחח עם פטרישיה.

גמרו לשוחח את הקפה, קמו השלושה לדרכם, כשיגאל נפרד ממרילין בנימוס — ועדיין ממשיך לעשות את עצמו אהב. רק לאחר כמה ימים, כאשר חזר ופגש אותה, גילה לה איך עבד עליה. מרילין מתה מצחוק, וכך נהיו לידידים טובים.

במשך חצי השנה הבאה הם התראו הרבה. הדירה של מרילין היתה אפופה וילריות זכוכית בצבע בורדו, כשהרצפה מכוסה מקיר-אליקיר בשטיח צמרי לבן. הן קירות היו מלאים צילומי-ענק שלה מיסטיה, אחת מגיונגל האספלט, בו היא נראתה יושבת כמו פריאריה מונוחית ופרועה על הכביש. אבל בחיים, היא הקפידה המידע על הידור שקט.

יגאל למד להכיר אותה כיצור טוב-לב, היא לא היתה מסוגלת להגיד לא למישהו, ומה שיותר נדיר בגיונגל הצלוליד — לא היתה מסוגלת לומר מילה רעה על מישהו. הוא גילה שעור פניה גרו, כנראה, מהי איפור המתמיד, ושהיא קיצרנית-רואי.

למרות שנחשבה לפצצת-המין הגדולה בעולם, החליט יגאל שהוא מכיר ישראליות לא מעטות היכולות להתחרות בה. נראה שהתכונה המושכת שלה היתה התמימות הילדותית שהקרינה ללא הרף. זאת היתה תכונה אמיתית, לא מזויפת. יגאל למד להכיר את מרילין כבחורה טובה ואומללה, ילדה נפחדת וחסרת ביטחון עצמי לגמרי, שברגעים אינטימיים היתה בוכה ללא הרף, כדי להתגבר על פחדיה, היתה מסתובבת תמיד עם כוס ויסקי גדולה. לא אחת דיבבה על הברירה מכל זה — על רצונה לגמור עם הכל. מאחר שזה היה לפני שהיא עדיין התאבד

קרוסרו זה לוחש בהתלהבות ליגאל: "תראו תראה מי עומדת שם. מרילין מונרו." יגאל שולח מבט, ורואה שאכן אמת דיבר האיש. יגאל היה אז ב-16 שנה צעיר יותר מהיום, ומרילין מונרו היתה אז לא רק חיה ונושמת, אלא גם בשיא זוהרה ותהילה. תה. אז הוא ניגש אליה, ושאל אותה: "מה שם?" ככה בדיוק כאילו היתה חתונה חדשה שבאה להכשרת הפלמ"ח.

"מרילין", עונה הבלונדית. "יופי, מרי לין. אז אחרי ההצגה אני לוקח אותך לשנות קפה." מרילין מונרו פוקחת עליו זוג עיניים כחולות, מהסוג שדווקא לא ראו כל-כך הרבה בהכשרות הפלמ"ח: "ומי אתה?" היא שואלת ממרומי תהילתה.

"אני דרמטוג מישאל, ותסמכי עלי, אני עוד אעשה ממך כוכבת גדולה." וכמו

מוסינזון

שאתם רואים — הוא מכניס לה, להדגשה, זבנג פלמ"חי מנומס על הגב.

מרילין מונרו הגדולה החליטה שהמשור הזה מוצא-חן בעיניה. כשהם יצאו, הסתכלו כולם מי זה האלמוני שיוצא עם מרילין מונרו. היא היתה אז בדיוק אחרי גירושה מג'ון דימאטי, אליל הבייבול האמריקאי, ובתחילת היכרותה עם מי שיעמד להיות לאחר מכן בעלה השני, ארי-תור מילר.

בחוף, ניגש אליהם נער, ביקש ממנה חתימה. מרילין חתמה, ופנתה ליגאל: "אתה לא מנחש מי אני?" יגאל המשיך לעשות את עצמו סמבל: "בשבילי מספיק מרילין", השיב באבירות. ולשווי משקל, עוד ספירה יידותית על הכתף.

הם נכנסים לקפה שליד האולפן, משהו מעין כסית, ושם יושבת פטרישיה ניה, ששיחקה עם גרי קופר במעין המתגבר. יגאל, שידע שפטרישיה מכירה את פטרי, הצטרף אליה עם מרילין, והתחיל לקשקש על פיסר ועל ישראל, כשהכוכבת המפורסמת ביותר בעולם יושבת בשקט מחוץ לשיחה.

המצב המשונה הזה נראה מן הסתם למרילין מונרו מבדח ביותר, כי לאחר זמן

בשבוע הבא יציגו בטלוויזיה, במסגרת השעה השלישית, סרט עם מרילין מונרו. ויהיו שם בתוכנית כל החבריה החשובים, מחנה-זה מרון ועד חיים טופלי, שאחרי הסרט ידברו עליו. ומפיק התוכנית, אביטל מוסינזון, הזמין אפילו את ה-אבא שלו, יגאל מוסינזון, להשתתף. לא רק בגלל שאומרים שהוא מבין משהו במחזאות, אלא גם שבשעתו יגאל הכיר את מרילין מונרו היכרות הדוקה מגוף ראשון. אז אביטל ניסה לקבל אצל אביו פרוטקציה, שיגאל יספר בתוכנית משהו אינטימי יותר על ההיכרות הזאת. אבל מוסינזון האבא אמר למוסינזון הבן לא באות גדולה, וזהו זה. את הסיפורים ה-אינטימיים אני משאיר לעצמי, בן, אתה מבין?

אז בואו אני אספר לכם קצת על מה שלא תשמעו מיגאל בטלוויזיה.

הוא הכיר את מרילין מונרו ב-1955, כשהוא בא לארצות-הברית בפעם הראשונה. הוא היה אז בישראל בשיא פירסומו. קובלן שלו רץ בקאמרי אלדורדו באוהל, ובערבונו הנגב הישן והטוב בהיממה. לא פלא שבגיונגל הוא יכול היה להרשות לעצמו לגור בשדרה החמישית המפוארת, ליד מלון-הייקרה פלאזה.

בוקר אחד הוא קופץ לביקור אל בית-

מונרו

האולפן של לי שטרסברג הגדול. בי אותה תקופה הסתובבו שם סטודנטים כי מרון ברנרד וקים נובאק, והיה שם מעניין. מוסינזון הכיר את שטרסברג בי ארץ, כשהוא בא אלינו לביים את בית ברנרד אלבה.

כמו שיגאל עומד ומסתכל בהצגה ה-נסיגית שנערכה שם אותו רגע, נכנסת ו-נעמדת לא רחוק ממנו חתיכה צעירה. ל-ימינו של יגאל עומד במאי בשם ג'ורג' קרוסר, שהצגה שלו, כובע מלא גשם, זכתה באותה עת להצלחה גדולה בברודווי.

איפה הרוכנייה ב,מלכת הכביש"?

צת לדאבנו לדווח לכם שמנחם גולן איננו קלאסי. הוא לא ניהל שום רומן עם שום כוכבת, והתייחס לכל העסק כאילו זה סתם עסק. אמנם אשתו רחל

מנחם גולן אולי יעשה מיליון מ"מלכת הכביש" שלו, ויזכה בפרסים וב-התהילות, ויונצח בהיסטוריה כראשון ש-הוציא את הסרט הישראלי אל דרך ה-

מלך — אבל דבר אחד אי אפשר יהיה לומר עליו: שהוא עבד בשיטה הקלאסית של ג'ון לי הבמאים בעור-לם.

אלו, כפי שוודאי ידוע לכם, נוקטים בשיטה הפרסונל-לית: כדי ליצור קונטאקט עם ה-כוכבות — הם יוציאים איתן קוני-טאקט (ראה רל-זה ואדים ואח-ריס). נסיונות יג-יו לכנס שזה אמר-דו סתם עסקי-מיטה, אבל האמת היא שזה הכל לי מען טיב היצירה. במאי שלא מכניס את כוכבותיו למיטה — פשוט מונע מהן שארירות. ביחוד בסרט כמו "מלכת הכביש", עם סצינות-ימין נועזות שרואים בו.

אז לאחר חקירות יסודיות, אני נאל-

רחל ומנחם גולן

היתה במשך רוב הזמן במקום הצילום-מים, שם עבד כמאפרת — אבל הבד-חה היא, כפי שמספרים לי, שגם בלי זה לא היה קורה שם שום רומאן טוב, ומי מאיתנו כן מושלם!

אז מה בכל זאת עם מאנדי?

לא נעים לספר — אבל בינתיים עוד שום דבר. מאז שהיא נטשה אותנו, מאנדי שאולי, אחרי השריפה הגדולה, ונסעה לביר-מינגהאם לנוח קצת אצל הוריה, אין כל קול ואין כל קשב.

השבוע קפץ אליה לביקור אבי אברמוביץ, ידידו הטוב ושותפו של בעלה — ונוסף לזה גם דייל ב,אל-על", ומשום כך היה באנגליה בין כה. אבל חדשות ובשורות וישועות הוא לא הביא לי משם. לכל שאלותי — מה מאנדי אומרת? מתי היא חוזרת? האם היא חוזרת בכלל? — התשובה היתה דממה. מאנדי שותקת, אבי שותק, ומה שמדאיג אותי יותר מכל — גם בעלה של מאנדי, רפי שאולי, שותק.

אם תשאלו אותי, זוהי מסוג השתיקות שאינני אוהבת.